

Arrest

**nr. 128 163 van 20 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1 Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 7 september 2006 en heeft zich een achtste keer vluchteling verklaard op 9 mei 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 26 mei 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 11 juni 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op 12 juni 2014 met een aangetekend schrijven betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Pashtoun van origine en beschikt u over de Afghaanse nationaliteit. U bent geboren in Jalalabad en afkomstig uit het district Kohi Safi in de provincie Parwan.

U verklaarde dat u Afghanistan ontvlucht was omdat u bedreigd werd door commandant (M.R.). Hij zou uw vader vermoord hebben, die vroeger commandant was van Hezbe-Islami. Hij zou ook u gevisieerd hebben omdat hij bang was dat u uw vader zou opvolgen of wraak zou nemen voor diens dood. In 2004 vluchtte u naar Engeland waar u asiel aanvraag. Nadat u daar een weigeringsbeslissing kreeg reisde u naar België. Op 8 september 2006 diende u hier een eerste asielaanvraag in. Op 22 juni 2007 werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen enkel geloof werd gehecht aan uw vluchtrelaas. Deze beslissing werd op 14 september 2007 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. Uw cassatieberoep bij de Raad van State werd op 30 oktober 2007 verworpen. Uw volgende vier asielaanvragen werden door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen.

Op 8 januari 2014 diende u een zesde asielaanvraag in. In het kader van die aanvraag verwees u naar uw oorspronkelijke probleem. U voegde toe dat uw problemen in België erger zijn geworden door uw deelname aan demonstraties in België en uw verblijf in een kerk. Uw dorpsgenoten en uw kinderen in Afghanistan zouden hiervan op de hoogte zijn geraakt via Tolo News. Uw kinderen zouden beschouwd worden als kinderen van een ongelovige en de imams zouden een fatwa hebben uitgesproken tegen de personen die bescherming hebben gezocht in een kerk. Verder verwees u naar de algemene onveilige situatie in Afghanistan. Op 4 februari 2014 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U diende geen beroep in tegen die beslissing.

Op 20 februari 2014 diende u een zevende asielaanvraag in. In het kader van die aanvraag verwees u opnieuw naar uw problemen met (M.R.), die naar de overheid zou zijn overgelopen, en haalde u andermaal de problemen met de taliban aan waarnaar u tijdens uw vorige asielaanvraag had verwezen. U herhaalde tevens dat de mensen in uw dorp op de hoogte waren van uw verblijf in een kerk en dat de lokale imam had gezegd dat u moest worden gedood. Verder verwees u naar de algemene onveilige situatie in uw regio. Op 26 maart 2014 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U diende geen beroep in tegen die beslissing.

Op 9 mei 2014 diende u een achtste asielaanvraag in. In het kader van deze aanvraag verwijst u andermaal naar uw problemen met (M.R.). U verklaart dat hij erg veel macht heeft binnen de overheid in Afghanistan en u vreest bij terugkeer door hem te zullen worden vermoord. U voegt hieraan toe dat ook uw zoon voor (M.R.) is gevlucht en dat hij actueel samenwerkt met de taliban om op die manier uit de handen van de overheid te blijven.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een verzendingsbewijs uit Afghanistan en twee arrestatiebevelen van de lokale politie gericht aan de leider van uw dorp waarin staat dat uw zoon samenwerkt met de taliban en dat hij zo snel mogelijk gearresteerd moet worden.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u voor uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet, met name uw vrees voor vervolging door (M.R.) en de Afghaanse overheid (Verklaring meervoudige asielaanvraag 26/05/2014, punt 18). In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet – uw zoon zou gevlucht zijn voor (M.R.) en zou de taliban hebben vervoegd om uit de handen van de overheid te blijven (Verklaring meervoudige asielaanvraag 26/05/2014, punt 15 en 18) –, moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De door u voorgelegde arrestatiebevelen, uitgevaardigd door de lokale politie, zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt immers dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Er moet dan ook worden vastgesteld dat u er in het kader van uw achtste aanvraag niet in slaagde de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw vluchtmotieven te herstellen zodat deze elementen niet kunnen worden aanzien als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Daarnaast kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

In de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, die op 4 februari 2014 werd genomen in het kader van uw zesde asielaanvraag, werd reeds aangegeven dat uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat er momenteel geen situatie heerst van veralgemeend willekeurig geweld in het district Kohi Safi van de provincie Parwan, waaruit u afkomstig bent. Het CGVS beschikt sinds het nemen van die beslissing niet over nieuwe elementen die zouden wijzen op een wijziging van de veiligheidssituatie in Kohi Safi. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Kohi Safi in de provincie Parwan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kohi Safi in Parwan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het overige door u voorgelegde document, met name een verzendingsbewijs uit Afghanistan, toont enkel aan dat u contacten heeft in de Afghaanse hoofdstad Kabul en kan bijgevolg evenmin aanzien worden als een nieuw element dat de kans om in aanmerking te komen voor internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Gelet op voorgaande, kan worden geconcludeerd dat u geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48 tot en met 48/5, 51/4, § 3, 52, § 2, 57/6, tweede lid en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 77 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de algemene motiveringsplicht, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel "als beginselen van behoorlijk bestuur" en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker meent geen kans te hebben op een eerlijke beoordeling omdat verweerder alle bewijsstukken op voorhand afschrijft als waardeloos, zodat het onmogelijk wordt om een voor de asielinstanties "geloofwaardige" verklaring af te leggen. Er wordt volgens verzoeker geen enkele inspanning gedaan om de bewijzen verder te onderzoeken. Hij meent dat er een zekere vooringenomenheid van verweerder was, waardoor men met argwaan naar zijn verhaal luisterde om vervolgens te verklaren dat hij een leugenaar is en dat er moeilijk geloof gehecht kan worden aan zijn verhaal.

Verder voert verzoeker aan dat in heel Afghanistan nog steeds geweld en terreur wordt uitgeoefend op burgers omwille van ras, etniciteit en geloofsovertuiging. Het is volgens verzoeker dan ook kort door de bocht om te beweren dat de situatie in Kohi Safi vredig zou zijn en te insinueren dat er geen of slechts in te verwaarlozen mate sprake is van geweld tegenover burgers. Het is voor verzoeker geen optie om in de provincie Parwan te blijven of deze te verlaten voor een ander Afghaans gebied. Verzoeker stelt nog: "Het CGVS stelde eerder zelf op paradoxale wijze vast dat uit publieke informatie blijkt dat sommige bevolkingsgroepen in Afghanistan met problemen als onderdrukking, bedreigingen en uitsluiting te maken hebben, en dat zij er risico lopen op vervolging. Hieruit blijkt dat erkend wordt dat zij weldegelijk systematisch gevisieerd en gediscrimineerd worden, ook door de overheid. Dit is dan ook de reden waarom verzoeker er genoeg van heeft om in een land te vertoeven waar hem elke mogelijkheid tot een normaal leven ontzegd wordt."

Vervolgens meent verzoeker dat verweerder doelbewust zocht naar een interpretatie van zijn verklaringen waardoor zou lijken dat ze tegenstrijdig zijn met andere verklaringen, terwijl ook een coherente, niet-contradictoire interpretatie mogelijk is. Verweerder dient het geheel van afgelegde verklaringen en ander bewijsmateriaal te bekijken, zonder elementen ervan geïsoleerd te bekijken en de elementen die verzoekers geloofwaardigheid ten goede komen, te negeren. Verweerder heeft op onrechtmatige wijze en door middel van een *“puristische interpretatie over minor details”* tegenstrijdigheden pogen bloot te leggen met als enige bedoeling verzoekers geloofwaardigheid te ondergraven, aldus verzoeker. Verzoeker meent gedetailleerde en coherente verklaringen te hebben afgelegd over de kern van zijn asielrelaas en stelt dat in de bestreden beslissing volledig ongemotiveerd blijft waarom verweerder geen aandacht schonk aan de vele cruciale details van zijn relaas waarover hij consistent, geloofwaardig en zonder de minste tegenstrijdigheid verklaringen aflegt. Zijn verklaringen worden bovendien ruimschoots bevestigd door algemeen gekende feiten.

Verzoeker stelt nog inmiddels een aantal bijkomende stukken te hebben opgevraagd, die hem voor zover mogelijk bezorgd zullen worden. Hij meent dan ook voldaan te hebben aan de op hem rustende bewijslast.

Verder wijst verzoeker er nog op dat verweerder zelf geen woord wijdt aan de motivering van de weigering tot toekennen van de subsidiaire bescherming. Louter verwijzen naar de motivering tot weigering van het vluchtelingenstatuut volstaat volgens hem niet. Verzoeker meent wel degelijk minstens een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of straf te vrezen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

2.1.2. Samen met een aanvullende nota brengt verweerder volgende stukken bij: de COI Focus “Afghanistan – Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad” van 25 juni 2014 (bijlage 1) en de COI Focus “Afghanistan – Veiligheidssituatie – Beschrijving van het conflict” van 25 juni 2014 (bijlage 2).

2.2.1. Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet aan op welke wijze hij artikel 51/4, § 3 en 52, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 77 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet geschonden acht. De schending van deze artikelen wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De in het eerste en enig middel aangevoerde schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 mist dan ook juridische grondslag.

2.3.1. Na lezing van de bestreden en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat de door verzoeker in het kader van zijn achtste asielaanvraag afgelegde verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, met name dat hij vervolging vreest door (M.R.) en de Afghaanse overheid. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid.

2.3.2. Ter ondersteuning van zijn achtste asielaanvraag legt verzoeker een verzendingsbewijs uit Afghanistan en twee arrestatiebevelen van de lokale politie gericht aan de leider van zijn dorp voor.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.3. Met betrekking tot de door verzoeker naar aanleiding van zijn achtste asielaanvraag afgelegde verklaringen, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet – uw zoon zou gevlucht zijn voor (M.R.) en zou de taliban hebben vervoegd om uit de handen van de overheid te blijven (Verklaring meervoudige asielaanvraag 26/05/2014, punt 15 en 18) –, moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.”* Er kan inderdaad niet worden ingezien om welke reden een herhaling van dezelfde ongeloofwaardige asielmotieven, zonder objectieve bewijzen, in een opeenvolgende asielaanvraag erop zou wijzen dat deze motieven wel degelijk geloofwaardig zouden zijn.

Ook de door verzoeker in het kader van huidige asielaanvraag voorgelegde arrestatiebevelen vermogen niet verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“De door u voorgelegde arrestatiebevelen, uitgevaardigd door de lokale politie, zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt immers dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.”* De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt bovendien het verzendingsbewijs uit Afghanistan eveneens correct op volgende wijze: *“Het overige door u voorgelegde document, met name een verzendingsbewijs uit Afghanistan, toont enkel aan dat u contacten heeft in de Afghaanse hoofdstad Kabul en kan bijgevolg evenmin aanzien worden als een nieuw element dat de kans om in aanmerking te komen voor internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.”* Verzoeker kan immers niet gevolgd worden waar hij aanvoert dat geen enkele inspanning werd gedaan om de bewijzen verder te onderzoeken en dat deze bij voorbaat al ongeldig worden verklaard. Waar hij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooringenomenheid verwijt, dient opgemerkt dat hij geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verder duidt verzoeker nergens *in concreto* aan waar verweerder *“op onrechtmatige wijze en door middel van een puristische interpretatie over minor details tegenstrijdigheden heeft pogen bloot te leggen”* en komt hij niet verder dan het opwerpen van een blote bewering, die de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Tevens merkt de Raad op dat verzoekers asielrelaas reeds ongeloofwaardig werd bevonden in 's Raads arrest nummer 1726 van 14 september 2007, dat kracht van gewijsde heeft.

Voorts oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de informatie gevoegd aan het administratief dossier dat er voor burgers in het district Kohi Safi in de provincie Parwan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze informatie wordt bevestigd door de informatie die verweerder met zijn aanvullende nota van 11 augustus 2014 heeft bijgebracht (bijlagen 1 en 2). Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden waar hij stelt: *“Tegenpartij wijdt zelfs geen woord aan de motivering van haar weigering verzoeker subsidiaire bescherming te verlenen”*. Waar verzoeker aanvoert dat de gevolgtrekking van de commissaris-generaal uit voornoemde informatie “kort door de bocht” is, dient opgemerkt dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt waaruit blijkt dat voornoemde informatie onjuist of achterhaald is, zodat verzoeker opnieuw niet verder komt dan het opwerpen van een blote bewering, die de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.4. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.*

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel

geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel." De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker geen andere concrete en correcte elementen aanvoert waaruit blijkt of kan afgeleid worden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn toegekende bevoegdheid niet zorgvuldig en correct heeft uitgevoerd.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn achtste asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS